

לדריכין לטעמא דתחאה גבר אכל כשניהם מלוחים בכל גוונא אסור הכל בין אם הטריפה למעלה או למטה ולא נאמר בזה עילאה ותחאה כיון דכולם חמים מחמת מליחה ועי' להש"ך בנקודות הכסף וכן כתב עוד בש"ע סימן ק"ה סעיף ט' וי' וי"א ע"ש:

והשתא ניחוי אכן דלא כל העתים שוים ולא כל המקומות שוים דבעת כזה שאירע המעשה הזה בתחלת חודש תמוז הוא העת המוכשר שהיו הבהמות שמינות ובריאות ועובות שהוא עת הזמיר לנפש כל חי לבשו כרים האלן ועמקים יעטפו בר ובפרט בשנה הזאת שנה טובה ומבורכת במקומות הללו שנגלות דשא ירבלו הבקר והאלן ובפרט מן הפרט בעירנו זאת אורחן יע"א שלעולם הטבחים והקצבים חנויותיהם ובתיהם מלאים כל טוב בטגלי מרבק ולעולם מוכרין בשר שמן כמו שידוע לכל ואם לפעמים המלא תמלא בהמה כחושה הוא בימי החורף דוקא ומיעוטא דמיעוטא הוא וכל המכחיש בזה הוא מכחיש המליאות והאמת ונימא ליה לא ולמד ודון דבר מדבר וכלמוד דבר מדבר וגראה בחנויות של מוכרי בשר עגל ופרה וגראה מה יהיו חלומותיו כי כולם מלאים כל טוב בבשר שמן וטוב וראשית שמיים יקחו עין בעין נראה:

ועוד הרי מלינו למור"ס ז"ל בסימן ק"ה סעיף ה' יסעיף ט' בהגה שכתב וז"ל ולפי שאין אנו בקיאים בין בשר שמן לכחוש טוהגין לשער בכל מליחה בששים כמו צביסול והיא סברת מהר"י וייל והארוך והגהת שערי דורא והמרדכי בשם רבינו יצחק אור זרוע וכל האחרונים וכמו שהעיד בגדלו מור"ס בהגהתו שם ע"ש, וכיון דכל רבני מאותא מעידין בגודלן ועוים ואומרים כולם אהובי האמת שאינם בקיאים בין בשר שמן לכחוש, איך אכן יחמי דיתמי נענה אבתרייהו לומר דאכן עדיפי מיניהו ח"ו איך נעייז פנינו ונקשה ערפינו לומר דאכן בקיאים בזה מי שם פה לאדם לומר דבר זה, וכן מלינו להרב הגדול עלום ורב המפורסם בתורתו תורת אמת היתה בפיהו בספריו הקדושים הוא הרב מוהר"ח בן עטר זע"א בספרו הנורא פרי תואר בסימן ק"ה ס"ק יו"ד שכתב וז"ל נראה דהאידינא לית אכן בקיאים בחלב לומר זה חלב כחוש ואין מפעפע ויש לאסור בכל מין חלב ושומן אכל לא לגזור בכל מין איסור מחשש שמא יש בו פעפוע אינו נראה לענ"ד ואפילו שייך בו שמנונית אי קא חזינן דלית ביה שמנונית אין לאסור כדעת מר"ן ואין לנו לגזור מדעתנו עכ"ל ע"ש, משמע להדיא מדבריו ז"ל אלו הגאמריין דדוקא בדבר שאנו רואין בעינינו צבירור גמור דלית ביה שמנונית הגם דשייך ביה שמנונית מ"מ זה שאנו רואים בעינינו דלית ביה שמנונית אין לגזור ולאסור הא אנו מי שיש בו שמנונית דאין לגזור מדעתנו ע"ש:

ומדברי מהרש"ל בים של שלמה בפרק כל הבשר נראה שאין דעתו כדעת הרב פרי תואר וסובר דיש לחוש בכל מין איסור שמא יש בו שמנונית ופעפוע ע"ש בסימן ע' וז"ל ואף לפי סברת הטור דס"ל דחס וללי צנעילת מקיס מ"מ יראה להחמיר מאחר שהוא מודה בחתיכה שהיא שמינה שמפעפע בכולה איכא למיחש בכל החתיכות דאין אנו בקיאים איזו היא שמינה ואיזו היא כחושה ופעמים שהיא שמינה בפנים וגראית כחושה ומאחר דגבי שמינה בין אם האיסור שמן בין ההיתר שמן אוסרת הכל וכו' ע"ש, הרי דאפילו בספק אסור משום שאין אנו בקיאים, וכן הוא דעת הרב ערך השלחן בסימן ק"ה אות כ"ז שאין אנו בקיאים איזה מיקרי כחוש ולכן יש לשער בששים בכל ענין ע"ש דכתב שכן הוא דעת הריטב"א ז"ל והגהות סמ"ק שהוא רבינו פרץ ומסיק הוא ז"ל לכן יש להחמיר ע"כ ע"ש:

וחזיתיה להרב זכור לאברהם למהר"א אלקלעי ז"ל שכן כתב בספרו ואסף אסיפת זקנים מחכמי ורבני ספרד שכתבו בספריהם דהמנהג לשער במליחה בם' וז"ל מליחה עי' כנה"ג סימן ק"ה ובשו"ג ח"ד דכתבו דהמנהג לשער במליחה בששים וכן כתב מהר"א המוצא בספר אהל יוסף ולהרב צ"ד דמשם באר"ה דמה שנהגו בהגה סימן ק"ה סעיף ט' לשער במליחה בששים היינו דוקא להחמיר דאפילו בכחוש משערינן בם' אמנם לענין לזרף כל החתיכות לשיעור כמ"ש בעל המפה בזה לא נהגין כן רק כמין דלר"ך ס' בכל החתיכה וחתיכה כנגד החלב אלא דאכן מחמירין אפילו בכחוש עכ"ל ע"ש:

ואלא דבזה ראיתי להרב פרי תואר בסימן זה סימן ק"ה ס"ק ט"ז שכתב שהרשב"א במשמרת הבית כתב להדיא דוקא באין ששים נגד כולם הוא דאסור א"כ סובר הוא ז"ל דמלערפין כל החתיכות לם' והוצאו דבריו ז"ל בספר ארץ החיים להרב המופלא הרב חיים סתהון ז"ל מחכמי ורבני זמננו מעה"ק לנש"ת אמת תכון לעד ומסיק להא מילתא דהכי הוא סברת רבני המערב ז"ל כי כן הוא המנהג להקל ולדון דכל החתיכות מלערפות ע"ש, וכן היא סברת מהר"ט"ן סימן ל"ז ע"ש:

אך שיהיה הראת לדעת דרבני אשכנז ורבני ספרד אשר מימיהם אנו שותים ומתורסס אנו דולים ומשקים כולם בפה מלא אומרים ודנים כדת של תורה והודו ולא בושו ואמרו שאין אכחנו בקיאים האידנא מהו הכחוש ולכן בכל ענין משערינן בששים א"כ מה נענה אכן אהובי קיר כמוי היום אשר בעונותינו אין אחנו יודע על מה אסור דרי ותורתן עראי ואין איש מחזר על תלמודו ועל כן די לנו כשנעמוד וכסמוך על דברי רבותינו שאמרו שאין אנו בקיאים ובכל ענין משערינן בששים ועוד דלא יאה אלא ספיקא הא קימ"ל ספיקא דאורייתא לחומרא וכמו שמלינו להגהות מיימוניות בהלכות מאכלות